

18503/7/15-1417
06.07.12

ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ

НАКАЗ

05.07.2012

Київ

№ 578

Про затвердження Узагальнюючої податкової консультації щодо застосування ставки нуль відсотків платниками податку на прибуток

Керуючись статтею 52 Податкового кодексу України, з метою забезпечення єдиного підходу до практичного застосування норм податкового законодавства

НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Узагальнюючу податкову консультацію щодо застосування ставки нуль відсотків платниками податку на прибуток (додається).

2. Департаменту взаємодії із засобами масової інформації та громадськістю (Семченко О.В.) забезпечити оприлюднення наказу на веб-сайті ДПС України та у засобах масової інформації.

3. Контроль за виконанням наказу покласти на заступника Голови Ігнатова А.П.

Голова

О.В. Клименко

Кожевнікова 247 35 70

18503

Узагальнююча податкова консультація щодо застосування ставки нуль відсотків платниками податку на прибуток

У консультації використовуються такі скорочення:

Податковий кодекс України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI – Кодекс;

Закон України від 24 травня 2012 року № 4834-VI „Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо удосконалення деяких податкових норм” – Закон № 4834;

Постанова Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2010 року № 1233 „Про затвердження Порядку обліку сум податків та зборів, не сплачених суб'єктом господарювання до бюджету у зв'язку з отриманням податкових пільг” – Постанова № 1233;

Форма Податкової декларації з податку на прибуток підприємства, затверджена наказом Міністерства фінансів України від 28.09.2011 № 1213, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 20.10.2011 за № 1215/19953 – Декларація № 1213;

Постанова Кабінету Міністрів України від 15 лютого 2012 року № 98 „Питання переходу платників податку на прибуток підприємств, який оподатковується за нульовою ставкою відповідно до пункту 154.6 статті 154 Податкового кодексу України, до подання спрощеної податкової декларації” - Постанова № 98.

Порядок застосування ставки нуль відсотків для платників податку на прибуток встановлено пунктом 154.6 статті 154 Кодексу.

На період з 1 квітня 2011 року до 1 січня 2016 року застосовується ставка 0 відсотків для платників податку на прибуток, у яких розмір доходів кожного звітного податкового періоду наростаючим підсумком з початку року не перевищує трьох мільйонів гривень та нарахованої за кожний місяць звітного періоду заробітної плати (доходу) працівників, які перебувають з платником податку у трудових відносинах, є не меншим, ніж дві мінімальні заробітні плати, розмір якої встановлено законом, та які відповідають одному із таких критеріїв:

а) утворені в установленому законом порядку після 1 квітня 2011 року;

б) діючі, у яких протягом трьох послідовних попередніх років (або протягом усіх попередніх періодів, якщо з моменту їх утворення пройшло менше трьох років), щорічний обсяг доходів задекларовано в сумі, що не перевищує трьох мільйонів гривень, та у яких середньооблікова кількість працівників протягом цього періоду не перевищувала 20 осіб;

в) які були зареєстровані платниками єдиного податку в установленому

законодавством порядку в період до набрання чинності цим Кодексом та у яких за останній календарний рік обсяг виручки від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) становив до одного мільйона гривень та середньооблікова кількість працівників становила до 50 осіб.

При цьому, якщо платники податку, які застосовують норми цього пункту, у будь-якому звітному періоді досягли показників щодо отриманого доходу, середньооблікової чисельності або середньої заробітної плати працівників, з яких хоча б один не відповідає критеріям, зазначеним у цьому пункті, то такі платники податку зобов'язані оподаткувати прибуток, отриманий у такому звітному періоді, за ставкою, встановленою пунктом 151.1 статті 151 Кодексу.

Дія цього пункту не поширюється на суб'єктів господарювання, які утворені в період після набрання чинності цим Кодексом шляхом реорганізації (злиття, приєднання, поділу, виділення, перетворення), приватизації та корпоратизації; а також тих, що здійснюють діяльність, визначену підпунктом 2 пункту 154.6 статті 154 Кодексу.

Платники податку, зазначені у підпунктах „а”, „б”, „в” пункту 154.6 статті 154 Кодексу, які здійснюють нарахування та виплату дивідендів своїм акціонерам (власникам), нараховують та вносять до бюджету авансовий внесок із податку в порядку, встановленому підпунктом 153.3.2 пункту 153.3 статті 153 цього Кодексу та сплачують податок на прибуток за ставкою, встановленою пунктом 151.1 статті 151 цього Кодексу за звітний податковий період, у якому здійснювалось нарахування та виплата дивідендів.

Пунктом 152.11 статті 152 Кодексу для суб'єктів господарювання, які застосовують нульову ставку податку, встановлено таке:

суми коштів, що не перераховані до бюджету при застосуванні ставки податку нуль відсотків, спрямовуються на переоснащення матеріально-технічної бази, на повернення кредитів, використаних на вказані цілі, і сплату процентів за ними та/або поповнення власних обігових коштів;

суми коштів, що не перераховані до бюджету при застосуванні ставки податку нуль відсотків, визнаються доходами одночасно з визнанням витрат, здійснених за рахунок цих коштів, у розмірі таких витрат.

У разі якщо суми коштів, що не перераховані до бюджету при застосуванні ставки податку нуль відсотків, використані не за цільовим призначенням, такі кошти зараховуються до бюджету в I кварталі наступного звітного року.

Платники податку на прибуток підприємств, які оподатковуються за ставкою нуль відсотків відповідно до пункту 154.6 статті 154 цього Кодексу, подають органам державної податкової служби декларації (розрахунки) з податку на прибуток підприємств за спрощеною формою у порядку, встановленому цим Кодексом.

На виконання пункту 46.5 статті 46 Кодексу Постановою № 98 затверджено форму Спрощеної податкової декларації з податку на прибуток підприємств (далі – Спрощена декларація).

Платники податку, що застосовують ставку 0 відсотків, за результатами кожного звітного (податкового) періоду, в якому вони застосовують нульову ставку такого податку, складають спрощену податкову декларацію за формою, затвердженою пунктом 1 Постанови № 98, і подають її органам державної податкової служби у строки, встановлені Кодексом для звітного (податкового) періоду, що дорівнює календарному кварталу.

У разі коли за результатами звітного (податкового) періоду відсутні підстави для застосування такої ставки, подають органам державної податкової служби Декларацію № 1213.

З набранням чинності Закону № 4834 базовим податковим (звітним) періодом для цілей III розділу Кодексу є календарний квартал.

Відповідно до пункту 30.1 статті 30 Кодексу податковою пільгою вважається передбачене податковим та митним законодавством звільнення платника податків від обов'язку щодо нарахування та сплати податку та збору, сплата ним податку та збору в меншому розмірі за наявності підстав, а саме підставами для надання податкових пільг є особливості, що характеризують певну групу платників податків, вид їх діяльності, об'єкт оподаткування або характер та суспільне значення здійснюваних ними витрат.

Платник податків зобов'язаний подавати контролюючим органам інформацію, відомості про суми коштів, не сплачених до бюджету в зв'язку з отриманням податкових пільг (суми отриманих пільг), та напрями їх використання (щодо умовних податкових пільг - пільг, що надаються за умови використання коштів, вивільнених у суб'єкта господарювання внаслідок надання пільги, у визначеному державою порядку) (підпункт 16.1.6 пункту 16.1 статті 16 Кодексу).

Порядок обліку сум податків та зборів, не сплачених суб'єктом господарювання до бюджету у зв'язку з отриманням податкових пільг, встановлений Постановою № 1233, є обов'язковим для виконання суб'єктами господарювання, які відповідно до Кодексу не сплачують податки та збори до бюджету у зв'язку з отриманням податкових пільг.

Суб'єкт господарювання, що не сплачує податки та збори у зв'язку з отриманням податкових пільг, веде облік сум таких пільг та складає звіт про суми податкових пільг (далі - Звіт) за формою згідно з додатком до Постанови №1233.

Відповідно до пункту 30.8 статті 30 Кодексу контролюючі органи здійснюють контроль за правильністю надання та обліку податкових пільг, а також їх цільовим використанням, за наявності законодавчого визначення напрямів використання (щодо умовних податкових пільг) та своєчасним

поверненням коштів, не сплачених до бюджету внаслідок надання пільги, у разі її надання на поворотній основі.

Податкові пільги, використані не за призначенням чи несвоєчасно повернуті, повертаються до відповідного бюджету з нарахуванням пені в розмірі 120 відсотків річних облікової ставки Національного банку України.

Відповідно до пункту 123.2 статті 123 Кодексу використання платником податків (посадовими особами платника податків) сум, що не сплачені до бюджету внаслідок отримання (застосування) податкової пільги, не за призначенням та/або всупереч умовам чи цілям її надання згідно із законом з питань відповідного податку, збору (обов'язкового платежу) додатково до штрафів, передбачених пунктом 123.1 цієї статті, - тягне за собою стягнення до бюджету суми податків, зборів (обов'язкових платежів), що підлягали нарахуванню.

Якщо контролюючий орган самостійно визначає суму податкового зобов'язання – на платника податку накладається штраф в розмірі 25 відсотків суми визначеного податкового зобов'язання (пункт 123.1 статті 123 Кодексу).

При повторному протягом 1095 днів визначенні контролюючим органом суми податкового зобов'язання з цього податку - тягне за собою накладення на платника податків штрафу у розмірі 50 відсотків суми нарахованого податкового зобов'язання.

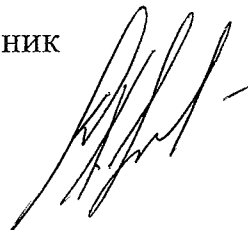
Запитання 1: за який період (за останній квартал поданого періоду чи з початку податкового періоду) платник податку на прибуток, який застосовує ставку 0 відсотків, повинен сплатити податок за загальною ставкою, якщо порушено будь-яку із умов для застосування нульової ставки?

Відповідь: платник податку на прибуток, який порушив будь-яку із умов для застосування нульової ставки, оподатковує прибуток на загальних підставах за базовий податковий період в якому відбулось таке порушення та подає Декларацію № 1213 за такий податковий період.

Запитання 2: якщо платник податку використав не за цільовим призначенням звільнені від оподаткування кошти та у I кварталі наступного звітнього року зарахував їх до бюджету, сплативши пеню, чи застосовується до платника штраф при документальній перевірці?

Відповідь: якщо платник податку до початку його перевірки контролюючим органом зарахував до бюджету використані не за цільовим призначенням звільнені від оподаткування кошти, сплативши пеню, то у цьому випадку штрафні санкції, передбачені пунктом 123.1 статті 123 Кодексу не застосовується.

Заступник директора Департаменту
оподаткування юридичних осіб - начальник
Управління адміністрування податку
на прибуток та податкових платежів

Н.В. Хоцянівська